

Pilotná stromácka a jedenásta kamarátska

Túlačka po Strednom ponitří

12. októbra 2013

Najskôr pár slov na úvod...

V decembri 2012 sme sa na výročnej schôdzi KST Kamarát na chate H-Aluška dohodli, že už Túlačku v roku 2013 robiť nebudeme (nemá kto, všetci majú iné starosti, dokonca padli názory, že sa iba naháňame pre druhých... a čo z toho) a urobíme si iba spomienkový túlačkový prechod po Považskom Inovci. Tak, ako sme začínali tradíciu Túlačiek ešte pod hlavičkou TOM Kamarát Krušovce. Na našej webovej stránke bol dátum 28. september zverejnený desať mesiacov... a nakoniec sme boli len siedmi statoční. Po chatu s nami išli aj deti z Chynorian s pani učiteľkou Martou Podmanickou. Pýtali sa, prečo nerobíme Túlačku aj pre deti... V ten istý týždeň sa ozvala aj učiteľka Zuzka Dolná i učiteľka Balažovičová z Bánoviec, prečo vraj nerobíme Túlačku. Tento záujem ma nakopol a rozhodla som sa zorganizovať Túlačku ako vedúca Klubu Stromu života Sova pri KST Kamarát. Bola to túlačka s prívlastkom pilotná stromácka... Nemusel mi to schvaľovať výbor, išla som do toho sama, s manželom Peťkom... Prihlásilo sa vyše päťdesiat detí a z tohto záujmu som sa náramne tešila. A to sme nezabezpečovali autobus, občerstvenie, súťaže, ani odmeny...

Nočný výdatný dážď druhej októbrovej soboty výrazne zredukoval počty prihlásených detí. Rodičia ich jednoducho nechceli do blata pustiť. So svojimi učiteľkami prišli len tie najstatočnejšie. Marta Podmanická z Chynorian so siedmimi, Anna Ondrušová z Partizánskeho s tromi a my ostatní stromáci a kamaráti. Učiteľka Zuzka Dolná z Veľkého Klíža so šiestimi deťmi sa pridali až v Brodzanoch. Prezenčná listina nakoniec ukazovala číslo 33...

Prvé zablatené kroky viedli na novovybudovanú krížovú cestu na skalách nad riekou Nitrou, ktorá bola vysvätená 14. septembra tohto roku. Mali sme z nej všelijaké dojmy, ale najkrajšie boli výhľady zo skál na prebúdajúce sa mesto, na hmlu nad riekou a zároveň svit slnka. Najzablatenejší úsek bolo tristo metrov po roli, na ktorej bol ešte pred pár týždňami vyšliapaný chodníček a teraz tam bola zasiata repka a veľké blato. Pri skládke odpadov sme sa očistili. Mnohé deti ani nevedeli, že sa sem vozí všetok odpad z mesta a ukladá do zeme. Je to smutné, na školách chýba environmentálna výchova. Z kopca pri skládke smerom do Brodzian sme mali výhľady na zahmlené Ponitrie, z ktorého vykúkali strechy domov a vysoké stromy. Mali sme čas na prechádzku chráneným Brodzianskym parkom s množstvom starých vzácnych stromov a s bustami básnikov. A keďže sa hmla pomaly dvíhala, blankytné nebo, zelená tráva a žlté listy stromov poskytovali najmä nad vodnými kaskádami s množstvom kačíc úžasný pohľad.

V Slovanskom múzeu A.S.Puškina, ktoré sídli v renesančnom kaštieli zo 17. storočia, národnej kultúrnej pamiatke, nás očakávala riaditeľka Eva Geršiová. O obyvateľoch kaštieľa – rodine Friesenhofovcov a Oldenburgovcov, ale aj o slávnom ruskom spisovateľovi rozprávala veľmi zaujímavé fakty takmer dve hodiny. Obzvlášť pikantné boli záletnicke

sklony básnika, jeho manželka, pre ktorú mal súboj s Dantesom, vraj bola v poradi stotridsiata žena, ktorej sa dvoril...

Z múzea sme sa „vyšplhali“ do kopca k rodinnej hrobke tunajšieho bývalého panstva a chvíľu postáli aj pri zrúcanine letohrádku Babylon, taktiež národnej kultúrnej pamiatke. Presne 10. októbra, dva dni pred Túlačkou, bola táto pamiatka v Prievidzi ponúknutá bankou Sberbank do dražby a mal by mať nového majiteľa. Kto ním je, sme sa zatiaľ nedozvedeli. Lesná cesta nás priviedla do chotára obce Krásno a na výhľadový skalnatý výbežok Chríb a k základom románskeho kostolíka z 11. storočia. Mnohé deti žasli nad informáciou, že práve na týchto miestach pred šesťdesiatimi rokmi archeológovia pod vedením učiteľa a nadšenca Oldricha Krupicu odhalili až dvetisíc hrobov. Získané cennosti dodnes tvoria vzácny pamiatkový fond Tribečského múzea v Topoľčanoch. Ešte sme sa zastavili na miestnom cintoríne a k hrobu Gregora Friesenhofa položili kyticu kvetov. Tento významný národovec, zakladateľ Matice slovenskej, ale aj významnej uhorskej meteorologickej stanice a tlačiarne v tomto regióne, tu bol pochovaný presne pred sto rokmi. A práve v tento deň sme tam natrafili na miestnych dobrovoľných hasičov, ktorý svojmu zakladateľovi upravovali hrob.

Zablatenú, ale slnkom sprevádzanú túlačku sme ukončili na miestnom futbalovom ihrisku pri opekačke. Za prípravu dreva a palíc patrí úprimná vďaka kamarátovi Tiborovi Zsidovi a jeho partnerke Zuzke Bartlovej, ktorá má na ihrisku prvý rok otvorenú krčmičku, fakt na úrovni. A deti mali aj „sponzora“, miestneho pána, ktorý im nakúpil množstvo sladkostí a dokonca nám zohnal futbalovú loptu, takže sme si zahrali aj zápas – zelení proti ostatným - na veľkom práve pokosenom ihrisku. A nakoniec nám tento dobrodinec daroval aj obrovskú tekvicu (ktorú sme si neskôr prišli vziať autom, lebo bola taká ťažká...)

Pilotná stromácka túlačka dopadla na výbornú...

Ala